

लोकमत
पुणे, सोमवार, दि. १९ जुलै २०२१

संतसाहित्य पाठांतराचे नसून आचरणाचे शिक्षण

डॉ. अभय टिळक : एमआयटीच्या भारतीय

लोकमत न्यूज नेटवर्क
पुणे : जीवनाची पायाभरणी शालेय शिक्षणातून होत असल्याने त्यात संत साहित्यांचा मोठ्या प्रमाणात समावेश करावा. तसेच संत साहित्य हे पाठांतराचे नाही तर आचरणाचे शिक्षण आहे, असे मत श्री ज्ञानेश्वर महाराज संस्थान समितीचे प्रमुख विश्वस्त डॉ. अभय टिळक यांनी व्यक्त केले.

एमआयटी वर्ल्ड पीस युनिवर्सिटी आणि श्रीक्षेत्र आळंदी-देहू परिसर विकास समितीच्या वतीने आयोजित भारतीय संतसाहित्य उच्चशिक्षण परिषदेत 'भारतीय शिक्षण अभ्यासक्रमात भारतीय संत गौण का?' या विषयावरील सत्रात, अभय टिळक बोलत होते.

कार्यक्रमास कीर्तनकार व प्रवचनकार ह.भ.प. चैतन्य महाराज देगलूरकर, एसएनडीटी विद्यापीठाच्या माझी कुलगुरु डॉ. शशिकला वंजारी, रामटेक येथील संस्कृत विद्यापीठाचे

कुलगुरु डॉ. श्रीनिवास वरखेडी, एमआयटीचे संस्थापक अध्यक्ष डॉ. विश्वनाथ कराड, प्र.कुलगुरु डॉ. मिलिंद पांडे, डॉ. संजय उपाध्ये आदी उपस्थित होते.

डॉ. अभय टिळक म्हणाले, रोजच्या जीवनात संतांचे स्थान काय आहे, हे पाहणे गरजेचे आहे. शिक्षण व्यवस्थेत संत साहित्यांचे प्रतिबिंबित होत नाही. रोजच्या जीवनात संतांचे विचार ढोकावतात का? सर्वांनी हे पाहावे. तसेच समता, प्रेम, सामंजस्य व बंधुभाव हे ख-या अर्थाने मानवी जीवन आहे. हे मूल्यशिक्षण पद्धतीत पर्याय म्हणून ठेवले आहे. डॉ. शशिकला वंजारी म्हणाल्या, संतांनी धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष यांची योग्य व्याख्या केली आहे. जीवनात याचा उपयोग कसा करावा हे शिकविले. पण काळाच्या ओघात हे सर्व विसरले आहे. सद्यस्थितीत मूल्य संवर्धनाची खूप गरज आहे. त्यासाठी संत साहित्याचा समावेश शिक्षणात प्रखरतेने करावे.

धर्मनि विज्ञानाकडे पाहण्याचा दृष्टीकोन बदलविला - डॉ. रामचंद्र देखुणे

■ July 19, 2021 ■ maharashtraikolananchi ■ 0 Comments ■ यमनांगी नव्ह विर पुनर्वर्ती, डॉ. गणेश उद्घाट, डॉ. सदानंद मारे, भालीय संसाधन उत्तराखण्ड परिषद

युगे : “ धर्मानें विज्ञानाकडे पाहण्याची दृष्टी बदलविली. पण ही दृष्टी परिवर्तन करण्यासाठी सत साहित्याचे शूप मोठी खोगदान आहे. ज्या टिक्केसी सत साहित्याकडे पाहण्याचा आमचा दृष्टीकोण बदलतेल त्यावेळेस तत्प्रा सोताना धार्मिक कोणी ठरविते याचे उत्तर मिळेल. असे विचार विद्यावाचस्पती व संतासाहित्याचे गाडे अभ्यासक डोंगे. गमवद देशणे पानी व्यक्त केले.

एमआयटी वर्ल्ड पीस युनिकॉर्सिटी, पुणे आणि श्रीकृष्ण आकंठदी देहू परिसर विकास समिती, आकंठदी, याच्या संयुक्त विद्यमाने आवोजित 'भारतीय सत्तासाठिल उच्चशिक्षण परिषद' च्या तिसऱ्या दिवसाच्या 'आमच्या तत्त्वां सत्ताना धार्मिक कोणी ठराविते?' या विषयावरीत सत्रात ते बोलवले होते.

अधिकारियानी विद्यालयसंघीय संसदाहित्याचे अभ्यासक ह.भ.प. श्री तुकाराम महाराज गारुड ठाकुरवळा देणेकर हे होते. यांची हरिद्वार येथीत परमपूज्य अनंतशी विभूषित महामंडलेश्वर श्री श्री १००८ ईश्वरानंद ब्रह्मचारी श्री उत्तमरामाजींची महाराज, प. यसात गाडगांव झांसी अवानंद मंदिर, झांसी विजयकमार फळ अणि ह.भ.प. संजय महाराज घोडगे हे उपस्थित होते.

तरंगे, एमआयटी डब्ल्यूपीप्पूवे संस्थापक अध्यक्ष प्रा. डॉ. विश्वनाथ दा. कराड, प्र बुलगुरुल डॉ. मितिंद पांडे, कृतसचिव डॉ. प्रशान्त द्वे आणि डॉ. संजय उपाध्ये हे उपरिंत झोऱे.

डॉ. रामचंद्र देशणे म्हणाते, “धार्मिक हा साप्रदायिक शब्द आहे. सत साहित्यात धर्म हा शब्द आलेला आहे. परतू ते काळानुसार वेगवेगऱ्या अपनी त्याना माडग्यात आले आहे. पाक्षात्यात धर्म शब्द तेष्वां रुढ नाही. आपल्यांकडे धर्म हा साप्रदायिक झाता. नियम, कर्तव्य, आचार हे धर्माचे खारे तत्व त्याताच वेदिक धर्म असे ही म्हणू शकतो. सुतानी रुधर्माला धर्म असे संख्याधिते आहे. सर्वातुन मुक्त झालेला विवेकाद्य म्हणजे धर्म. साहित्याचा अभ्यास केल्यासा सत हे पुरोगामी भावदशी, विजानवादी विचाराचे दिसतात. तरोच सर्व सताचे साहित्य हे भगवत गीतेवर आधारित आहे. राज्यामध्ये ज्ञा वेळेस सुधारक काढाची परंपरा निर्माण झाली. त्यानंतर साहित्याच्या वीचात तत्त्वां संत झाले. तसे पाहिले तर तत्त्वां हे वेगके आहेत अणि पृज्ञीय आहे ती भवती.”

डॉ. राधानंद मरेर म्हणाते, “पाश्चात्यामध्ये वेगवेगऱ्या धर्मांमध्ये तत्प्रश्नानाचा अधिक प्रभाव दिसतो. या देशात येदाला धर्म मानायचे का नाही एक प्रश्न आहे. गीतेनमध्ये धर्माता वेगवेगऱ्या अर्थाने माडल्या गेले आहे. त्यात सयोल्कृष्ण धर्म म्हणजे परमात्माचे रक्षण करणे. सतांचा भागवत धर्म आहे. त्यानुसार त्यानी आपले तत्प्रश्नान जगासाठी माझून मानाच कल्याणाचे व रक्षणाचे सार्थ सांगितले आहे. त्याकैवजी असौ याचाचा एकीकृत कीर्तनातील एक तात्पुरी गवाचा धर्मांकुश केले आहे.”

त्यानुके व जसे नहीं तो पहला का सनाकातात एका दृग्मान सताना था। मनक फत आहे, तुकाराम महाराज गरुड ठाकुरबुद्ध म्हणाले, “धर्म हा शब्द कृतव्य प्रदान आहे, रातोचे वाढ़मध्ये हे सर्व जगाचे कल्याण करणारे आहे, त्यानी कधीच एका घटकाचा नाही तर सांगून मानवजातीच्या सुखाचा विचार केता आहे, आज मानवाने जी पेशानिक प्रगती केली आहे ती इनारांडे केऊन जाणारी आहे, त्याने मानवी मनाचे अध्ययन केले आहे, मणुज्ञामध्ये जेहा विकार यादतातेका त्यावर निपत्रज करी मिळावे हे गीता शिकायिते, त्यामुळे च विज्ञानपेक्षा अधात्माचा विकास हाच सूचीचा व रसूपूर्ण मानवजातीचा खारा विकास करेत.” डॉ. विजयकुमार फडण्याले, “ज्यामध्ये धारण असून प्रजेचे लारे रक्षण होते तीव खारा धर्म होय, असा धर्म हा सर्व मानवासाठी असतो, जानेश्वरीत पांडिला श्लोक धर्म आणि शोवटी तीती हा शब्द उच्चरता गेता आहे, जानेश्वर महाराजानीही धर्म आणि तीती नियमाची गोका वेशीज केले आहे, आज समाजाला धार्मिक या शब्दाचा अर्थ कक्षता नाही म्हणूनच याद निर्माण झाते आहेत, धार्मिक शब्द हा उपहासात्मक प्रष्टतीने वापरता गेता आहे, त्यामुळे अधर्मीयानी धर्म शिकायू नये.”

जनसंपर्क विभाग, मार्फस एमआयटी, पुणे.